

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/2003

PROGRAM celostátních krajských setkání u příležitosti 60. výročí malínské tragédie v r. 2003

1. Dne 4. července v Žatci

Zahájení pietního aktu v 10.00 hod. u památníku před hřbitovem. Pokládání věnců. Panychida. Česká hymna

Pokračování v Lidovém domě (u autobusového nádraží) - účastní se též hosté z Ukrajiny. Další podrobnosti uvedeny v pozvánce.

2. Ve dnech 10.-16. 7. Zájezd do Malína na Ukrajině. Pietní setkání se zde uskuteční dne 13. července u pomníku na hřbitově býv. Českého Malína a pak v Malíně.

3. Dne 19. 7. v Šumperku.

Zahájení pietního setkání v 10.00 hod. u památníku oběti v Novém Malíně.

Od 12.00 hod. pokračování v sále PARS v Šumperku. Přípraven bohatý kulturní program. Poplatek 200 Kč na 1 osobu (zahnuje hlavní jídlo a další občerstvení).

Přijímání přihlášek bude ukončeno 5. 7. t.r. Peněžní obnos přejde buď svému důvěrníkovi, nebo zašlete hospodáře Alenu Kubelové na adresu: 788 13, Víkřovice č. 113, telefon 583 221 825 (večer)

Pamětní obálky

Výbor regionu Šumperk vydal k výšce uvedenému výročí pamětní obálky. Jejich umělecký vzhled je uveden níže. Cena obálky činí 1 Kč. Lze je objednat v jakémkoliv množství u pí. Aleny Kubelové (adresa viz výše).

Pamětní obálky ze stejných důvodů avšak jiného vzhledu připravuje k vytištění též výbor regionu Žatec.

V. Dufek

13.7.1943
13.7.2003 Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel - region Šumperk

11.11.1943
11.11.2003 Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel - region Šumperk

SBORNÍK přednášek na konferenci černobylských krajanů vyšel

Dr. Olga Mertlíková v Jaroměři vydala výše uvedený Sborník. Události, které mu předcházely, jsou výtěžně popsány v jeho úvodu.

Dovolujeme si ho otisknout a také blahopřát jmenovanému předsednictva a redakce Zpravodaje ČSČVP k vydatnému dílu.

Úvodem

Ve dnech 21. a 22. září 2001 jsme si v Jaroměři - Josefově připomněli 10. výročí návratu černo-bylských krajanů do historické vsi. Také naše město totiž poskytl Černobylským a postěže čtyřem rodinám z Kazachstánu potřebné útočiště. Dne 21. listopadu 1991 přijelo 17 členů rodiny Marie Pelcové - děti, jejich partneři a vnuci, aby v Jaroměři našli svůj nový domov. Ve druhé polovině 90. let (1996-1999) do Jaroměře postupně přisedlilo 17 kazachstánských krajanů.

Důstojnou vzpomínkou s cílem upozornit na to, že mezi námi žijí nejen krajané z Černobylu, se stala vědecká konference na téma Reemigrace krajanů ze země bývalého Sovětského svazu. Na ni navázal První celostátní sjezd černo-bylských krajanů. Záštita nad oběma mimo-fádnými akcemi převzal prezident České republiky Václav Havel a město Jaroměř. Jako významný host a zástupce Kanceláře prezidenta České republiky přijela do Josefova paní PhDr. Helena Dluhošová a pan Jan Bašta z Ministerstva vnitra ČR. Pořadatelem konference a sjezdu bylo Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel v čele s předsedou panem prof. Vladimírem Duřkem, ČSČ. Rada černo-bylských krajanů při Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel s předsedou Doc. Boršem Iljukem, ČSČ., a Městské muzeum v Jaroměři. Celý projekt financně podpořilo Ministerstvo vnitra České republiky a město Jaroměř.

Konference byla zahájena 21. září 2001 v 10 hodin v budově bývalé josefovské radnice za účasti přednášejících hostů a představitelů hostitelského města. V historickém bloku vylechli účastníci příspěvky zabývající se problematikou odchodu Čechů na Volyně, jejich životem na Ukrajině, účasti volyňských Čechů ve 2. světové válce. Pozornost byla věnována otázce první vlny repatriace krajanů z let 1945-1947, kdy se do původní vsi vrátilo kolem 40 000 volyňských Čechů. Na posluchače velmi zapůsobily vzpomínky přednesené prof. Vladimírem Duřkem, vylechli osobní vyznání, která zaujala svým citovým nábojem. Se zájmem a pamětníci i se slzou v oku naslouchali paní Dluhošové z prezidentské kanceláře, která osobně pomáhala Černobylským nejprve v místě jejich bydliště na Ukrajině a později po přestěhování v České republice.

Konference pokračovala příspěvky, které se zabývaly nelehkým obdobím příprav na reemigraci, vlastním průběhem přisedlení a procesem integrace krajanů v České republice. Zazněly příspěvky z úst lékaře popisující situaci po havárii černo-bylské elektrárny, vlny radiace na obyvatelstvo, na hospodářská zvířata a na krajinu. V sobotu 22. září dopoledne proběhla závěrečná část konference, která přinesla postřehy vztahující se k dnešnímu životu krajanů a téma bylo rozšířeno o problematiku návratu Čechů z Kazachstánu a Rusíni na Slovensko.

Odpoledne se v josefovském kostele konala ekumenická bohoslužba a po ní následoval pochod krajanů do Důstojnické besedy

doprovázený místní dechovkou. V Besedě pak proběhl První celostátní setkání černo-bylských krajanů. S radostí jsme přivítali 2500 zástupců obou reemigračních proudů a více jak 30 hostů včetně zahraničních - z Ukrajiny a ze Slovenska. Všichni obdrželi pamětní list, vydání Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Mezi čestnými hosty dále patřili: atašé z velvyslanectví Ukrajinské republiky, PhDr. Tomáš Háišman s Ministerstva vnitra ČR, PhDr. Helena Dluhošová z Kanceláře prezidenta republiky, arcibiskup Kryštof a v neposlední řadě hejtmán královéhradeckého kraje Ing. Pavel Brádk.

Pěkný kulturní program předvedli žáci Základní školy v Josefově. Následovala volná zábava s tancem a v neděli dopoledne krajané navštívili Kuks a Braunův Betlém.

Moje školní začátky v Čechách.

Také naše rodina z Ládkovy-Mstěšina na Volyni reemigrovala do Čech. Moje rodina byla Šestitelová Rodiče, Bohuslav a Marie Šebestová, dědeček a babička Daňkovi, moje malá sestřička Boženka a já.

V polovině března 1947 jsme se usadili na Litoměřicko prozatím u našich dobrových přátel Svitkových, kteří již byli zabydleni. Strýček, voják šce, armádního sboru, měl již přidělenou zemědělskou usedlost. Moji rodiče zatím využívali na úřadech přidělené nedalekého mlýna, protože otec i děda byli mlýnáři. Pro mne, devítiletého kluka, bylo vše nové a zvědavé jsem ve pozoroval a poznával na strýčkově statku. Zatím. Pokračovalo to. Velice brzy jsem se seznámil s mými budoucími kamarády. Již zvědaví a pozorovali mě přes plot. Dívčedem byla klukováská zvědavost, ale asi i moje oběcní. Jako většina volyňských kluků v mém věku - to do době těsně po válce jsem měl oblek „vojen-ského stíhu“, připomínající malého vojáčka - „sna pluku“. Kabát (frentsch), kalhoty (galofe) s novhacemi v kožených holničkách. Pro kluky jsem vypadal dost exoticky a proto ten velký zájem o mne.

Když jsme spofádali pekáč buchet a babič-činyh koláčů a množství kdulben (určených na krmení dobytka), naše přitelství bylo zpečetěno.

Za pár dní, koncem března 1947 jsem chtěl nechtě muset do školy v družné vesnici. Vyhoda byla, že jsem šel už s kamarády, kteří do té doby také chodili. Po formalitách v ředitelně, kde to využívala maminka, jsem nastoupil do 3. třídy obecné školy. Paní třídní učitelka mě představila spolužákům a krátce se seznámila s mým posledním vysvětlčením z Ukrajiny z 2. třídy. Byla na něm sama pětka. U některých spolužáků, kteří propadali z několika předmětů, jsem okamžitě zabožoval. Paní učitelka je však zklamala, protože jsem vysvětlila, že na Volyni bylo obráceně znmánková - nejlepší známka 5 a nejhorší 1. Těžko to chápal. Za týden jsem byl na základě zdůvodnění látky přefazan do 4. třídy, takže ve třetí třídě jsem se moc neobřel. Vzhledem k tomu, že třetí a čtvrtá třída byly spojené - jednotřídká - ani jsem to moc nepoznal. Zůstal

jem ve stejné třídě se stejnými spolužáky, jenom učení bylo těžší.

Všechny předměty včetně matematiky mi nedělaly problémy. Pouze český jazyk - mluvnice - trochu ano. Nebylo divu, v ukrajinské škole na Volyni se český jazyk naučí. Rodný jazyk mě doma učila moje česká maminka. Díky jí za to.

Školní rok 1946/47 pro mě skončil úspěšně, jelikož jsem během 3 měsíců zvládl látku 3. a 4. třídy a postoupil do 5. třídy obecné školy a začal školní rok 1947/48.

Po prázdninách - to mi už bylo 10 let, a všichni jsme již bydleli ve mlýně, který tatínek dostal do národních správ v obci nedaleko od naší školy. V novém domově přibylí moji kamarádi.

Během školního roku v páté třídě se vše srovnalo, takže na vysvědčení byla z českého jazyka známka 2.

Když jsem školní docházku na měšťanské škole v r. 1952 (tehdy již střední škola) končil závěrečnými zkouškami s vyznamenáním, opět tam byly „ukrajinské pětky“. Byl to pro mě záklád k dalšímu studiu.

Vlastimil Šebesta, Děčín

Vzpomínky na Teremno

Mé dětství je spjato s jednou vesničkou na Volyni, kde jsem žila do svých 22 let. Dosud na ni s láskou a hrdosí myslím, stále je součástí mého života, i když už jen ve vzpomínkách.

Vesnice Teremno

Byla založena roku 1869, nacházela se v rovinaté krajině u lukčím. Újezdě a kolem roku 1886 měla již 696 obyvatel. Obec byla rozdělena na 4 části. Kolonie Teremno, Nové Teremno, Staré Teremno a Ukrajinské Teremno. Stará a Ukrajinské Teremno ve svém názvu zůstalo. Kolonie se roku 1936 přejmenovala na Stromovku, to podle stromů, lemujících silnici. Nové Teremno dostalo název Lipiny, což byla sousední vesnice, s níž jsme měli velmi dobré vztahy. Původně se měla jmenovat Lipany, ale kvůli neslavné bitvě u Lipan byla jedna samohláská raději změněna. Všude kolem se táhla četná pole, uprostřed obce jsme měli i rybník obrostlý rýkosím, kam jsme se chodili koupat a kde se vešker scházivala mládež. U rybníka stála hasičská zbrojnice, ve vesnici jsme měli kulturní sál, pravoslavný a katolický kostel, divadelní kroužek, knihovnu, školu, mlékárnu, cihelnu a parní mlýn. Z něj se do doby než vyhořel dovala do vesnice elektrika. Pamatují si na „podivné knoflíčky“, které jsme měli v domě po zdech, na jejichž smysl jsem se vypytała maminky. Vypřavěla mi o vyhořelém mlýně, elektríně a o tom, jak si musela opět zvykat na petrolejku. Moje maminka totiž nezahálela ani v noci, neustále háčkovála a vyšívala.

U hasičské zbrojnice byl tzv. Janečkův palouček, kolem kterého vedly dvě cesty. Újedně z nich stála malá kaplička a v ní zvonek, přivezený z Čech. Ten jsme držovali před cestou do vlasti tamějšími obyvatelům. Ke kapličce se po celý květen scházeli lidé na „májové náboženství“.

Ve vesnici bylo 55 čísel. Měli jsme 2 kováře, 2 krejčí, švadlenu, 2 obchody se smíšeným zbožím - p. Nepodala a p. Hofmanna, řezníka, ševce, stoláře, brašnáře, struhaře, truhláře a kofláře. Ten vyráběl nám dřevčatům za války dočasně. Při obchode pan Nepodala byl onen kulturní sál, kde se konaly plesy a posvícení. 15. srpna i pouť. Ze školy šlo procesí dvíře v bílých šatech, který vyhaozovaly kvítí z košíků.

Procesi, na jehož konci šel kůň, vedlo od školy ke kapličce a přitom stále hrála hudba.

Pak se šlo do kulturního sálu, děti mohly dovádět, tancovat, jít párky a pit limonádu. Večer bývala zábava pro dospělé.

Sjížděli se k nám lidé z okolních vesnic a hrála

teremno-lipinská kapela. Můj tatínek v ní byl bubínkem a v obci zastával i další funkce: hasiček, divadelního ochotníka a zvoníka.

Stále vzpomínám na příhodu, která se stala za války na jaře roku 1944. Náš dům byl velmi pěkný a často u nás přespávali vojenští důstojníci.

Po čase jsme si zvykli natolík, že už to pro nás nebylo nic zvláštního. Spávali v našem parádním pokpoji, my jsme byli v komoře. Toho dne k nám opět přišli 4 pánové: 2 ruští generálové, 1 český a štábní kapitán Lomský. V tu chvíli jsem tomu neupřítala žádný význam. Po chvíli mě však zavolal z dšpy, na jednom z nich byla česká vlajka. Čhtěla jsem otevřít branku a povidat se, přistoupil však ke mně mladý muž, který se představil jako štábní kapitán Novák. Zeptal se mě, jestli vím, kdo je právě u nás. Samozřejmě jsem nevěděla a má zvědavost jen rostla. Když jsem se dověděla, že je to Ludvík Svoboda, rychle jsem se omluvala a utíkala pro své kamarádky, které bydlely nedaleko. Byly jsme všechny rozčileny tak nenadálou událostí.

Dobřeji jsme k našemu domu, necelou hodinu si před ním povídaly s panem kapitánem a nepretřelivě čekaly, až pan generál vyjde z domu a na kapitána Nováka vzpomínám jako na velmi příjemného člověka. Pořášené mi tedy říkal, že se u nás po dlouhé době na Volyni vyspal v peřinách. Najednou poodstoupil, řekl, že už jdou utíkat k auu. Zvědavě jsem si prohlížely obara ruské důstojníky, za nimi šel štábní kapitán Lomský a nakonec generál Svoboda. Stála jsem u dveří jako první, on se ke mně otočil a zeptal se, zda znám pana Pařizka, což byl tamější pravoslavný kněz. Ptala jsem se ho o mé požádání, zda bych mu nemohla zneat fotografie ze svatby jeho dcery, které slibil, že je předá, za což už neměl čas. Souhlasila jsem, on požádal, podal mi ruku a rozloučil se s námi. Fotografie jsem v pokdochu odevzdala a dones na tuo krátkou, ale milou příhodu s příjemným panem generálem ráda vzpomínám.

Švé dětství jsem prožila šťastně daleko odtud, a i když jsem se tam jela ještě jednou už s manželem a svými dětmi podívat, bylo to téměř jiné místo, k nepoznání. Svůj rodný dům, velkou zahradu a celou vesnici jsem si schovala ve svém srdci.

Marie Kyselová, roz. Kučerová

Připravujeme opět setkání

Bývalí žáci českých mateřských škol na Volyni ze Zdobunova, Omeštaných a Rovna připravují na pátek 19. září t. r. do Zátce své setkání. Zúčastnit se mohou i další volynští Češi, kteří by se chtěli setkat se svými známými a zavzpomínat si na své mládí strávené na Volyni. Pokud neobdržíte do 15. května t. r. přihlášku, vyzádejte si ji na této adrese: Anna Martišová, Politických vězňů 1573, 438 01 Zátce.

Zájmě všechny bývalé žáky těchto škol, i čtenáře Zpravodaje, aby laskavě upozornili své známé na přípravu této akce. Děkujeme.

Organizační komise

Skupina Volkov oznamuje...

Potvrzujeme a upřesňujeme, že třinácté setkání všech rodáků, jejich potomků, příbuzných a známých z Volkova, Rožohna, Podvysoké a všech okolních osad se bude opět konat v Lounech, v restauraci Stromovka, v sobotu 14. června 2003. Otevřeno bude už od 8 hodin.

Jak už bylo sděleno dříve, mimo postupu běžného programu při setkáních, který je přibližně všem znám, se bude promítat dvouhodinový film o Volkově, natočený při skupinovém zájezdu v roce 2002.

Kohojně návštěvě zvou pořadatelé.

Oznámení setkání

Regionální SČVP Domažlice-Horšovský Týn oznamuje všem svým členům i nečlenům, známým i neznámým, všem přátelům, všem Volynákům, že na 10. 5. 2003 ve 13.00 hod. připravuje tradiční setkání v sále MKZ Horšovský Týn. Všichni jste srdečně zváni k sousemskému povídání a vzpomínání.

Ved. regionu V. Ledvina

Stráž ocenila svého hrdinu

Statečný čin volyjského Čecha, při kterém zachránil z plamenů ženu a dítě, si včera připomněli na radnici ve Stráži pod Ralskem. Na setkání nechyběla ani zachráněná žena.

Hodinky s vyrytým věnováním, peníze i životní pojištění si z radnice ve Stráži pod Ralskem včera odnesl volyjský Čech Jaroslav Novák. Vedení města, dobrovolní hasiči a hasičská pojišťovna tak ocenili jeho hrdinský čin, při kterém zachránil z hořícího bytu mamku s malým synem. „Nevim, co fit. Jsem námořník, jsem moc rád“, odpovídal včera viditelně dojatý Novák.

„Ať mají orgány a organizace jakýkoliv názor, pro mě je hrdina“, vyjádřil se o Novákoví starosta Jiří Vaněk a připomněl tak některé spekulace, podle kterých byl Nováku čin nezodpovědný.

Životní pojištění na deset let věnovala muži Hasičská vzájemná pojišťovna. „Mohl byt ho využít v případě, že se dostanete do podobné situace jako před třemi týdny. Raději bych vám ale přál, aby to k podobné situaci nedošlo“, uvedl na slavnostní akci zástupce pojišťovny.

Město už Nováka navrhlo také na státní vyznamenání a přijal ho prezident Václav Klaus. Jaroslav Novák se narodil na Ukrajině a do Stráže pod Ralskem se přistěhoval s manželkou v roce 1991.

Se slzami v očích objala svého zachránce v obradní síni strážské radnice třířeticelá učitelka mateřské školy Jana Hrubá

Dojeti se neubrání ani volyjský Čech Jaroslav Novák, který se před třemi týdny vyspal po balkonech do čtvrtého patra, aby pomohl uniknout před plameny pro něj zcela neznámé ženě a jejímu synkovi. (Převzato z MF DNES - kraj liberecký)

Povodňová sbírka

Při chrámových sbírkách pro postižené povodněmi v rámci západočeského arcidiecézního pravoslavné církve přispěly v měsíci srpnu a září 2002 tyto farmy:

Branka (Kaple Zesnutí Přsv. Bohorodice, poutní bohosižba 1. 9. 2002) - 4.600 Kč

Františkovy Lázně - 10.400 Kč

Horšovský Týn - 1.050 Kč

Karlovy Vary - 5.000 Kč

Maršovice Lázně - 14.000 Kč

Rovná - 3.000 Kč

Sokolov - 3.000 Kč

Tachov - 1.650 Kč

Celkem 42.700 Kč

Z celkové částky bylo dne 4. října 2002 vyplaceno hotově následujícím občanům:

Anně Ofřičtové, K. H. Máchy, Bohušovice n. Ohří - 12.700 Kč.

Emilii Novákové, Nučnice 9, o. LT - 10.000 Kč, Jiřine Kolocové, Okna 34, o. LT - 10.000 Kč, a Libuši Pospíšilové, Mlékojedy 73, o. LT - 10.000 Kč.

Správnost údajů stvrdili svými podpisy Prof. Dr. Jan Krivák, západočeský arcidiecézní a prod. Mgr. Josef Hauzar, pravoslavný duchovní.

Jiří Dvořák z Martinovy byt. Kunin 21. 9. - 60 let. Drahomíra Chlebková z Novokrajky, byt. v Poubě, 1. 90. - 60 let. Lidie Splíchalová z Hájků, byt. Hor. Skleवन, 1. 8. - 55 let, Rostislav Šlanoň z Moldavy, byt. Proštit Dvůr, 29. 8. - 70 let. Anna Planderová z Šestákova, byt. v Hl. Životické, 20. 11. - 65 let. Václav Jiráček z Špakova, byt. Studénka, 21. 11. - 65 let. Věra Pospíšilová z Špakova, byt. Kujavy, 28. 7. - 75 let. Marie Lajnevebová z Martinovy, byt. Kunin, 24. 8. - 75 let. Emanuel Fíbe z Zborova, byt. Kunin, 11. 11. - 75 let. Leon Níth z Hlinska byt. Suchbald n. O., 28. 7. - 75 let. Ludmila Chrástová z Šestákova, byt. Opava, 28. 10. - 80 let. Františka Kubová z Špakova, byt. Děrné, 15. 12. - 80 let. Stanislav Kopecký z Hájků, byt. Hl. Životice, 9. 9. - 70 let. Všem jubilantům ze srdce blahopřejeme - mogaia jleat! Zareg. vyd.

Dr. Vladimír Časák, předseda
a Václav Dubec, tajemník

Region Olomouc

V tomto roce oslavila jubilea titu naši členové: Faltys Josef z Hlinska Záhory - 27. 1. - 84 roku, byt. Bohouchev. Komsa Svatoslav z Hlinska n. v Berdčevě 21. 10. - 85 roku, byt. Paseka. Lamrová Marie z Moldavy, 1. 8. - 81 roku, byt. Rídeč. Niče Viktor z Hlinska Záhory, nar. 5. 7. - 65 roku, byt. Šternberk. Pospíšilová Marie roz. Tučková z Podčurkova, nar. 1. 5. - 75 roku, byt. Olomouc. Tarnavský Pavel z Hlinska nar. 26. 9. - 80 roku, byt. Paseka. Všem jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví Viktor Ráza

Region Vltkov

V tomto roce se dožívají významného životního jubilea titu naši členové:

Bačovský Josef, nar. 26. 5. 28 z Martinovy. Bačovská Anna, nar. 16. 9. 21 z Martinovy. Bačovská Věra, nar. 26. 10. 31 z Kulišova. Bačovská Jiřina, nar. 4. 10. 31 z Kopče. Černý Václav, nar. 2. 12. 48 z Lysovic. Dřevníková Antonie, nar. 23. 6. 23 z Mastovic. Maňhalová Libuše, nar. 20. 12. 25 v Novéměch. Maláková Katerina, nar. 17. 11. 17 v Ladovic. Chudějová Marie, nar. 23. 10. 46 Dembrova. Štěpánek Václav, nar. 25. 6. 40, Maslenka. Štěpánek Antonín, nar. 13. 6. 23, Maslenka. Šimková Marie, nar. 19. 1. 29, Ledochov. Kočínová Olga, nar. 19. 3. 14. Elnávice. Vlachová Helena, nar. 14. 4. 30, Kopče. Vondrák Arnošt, nar. 5. 10. 21, Maslenka. Pěnčíka Václav, nar. 1. 10. 26, Omešanice. Pěnčíková Olga, nar. 4. 10. 28, Okolek. Křihnová Ludmila, nar. 8. 6. 47, Komoňany, za svoboda Studená. Rodiče pocházeli z Chomoutov a Moldavy. Kulich Josef, nar. 12. 3. 23, Srovnávk. Tomanová Libuše, 20. 2. 49, Lysovice.

Všech jubilantům hlavně pěvně zdraví a těšití přeje za region V. Pěnčíka, ved. regionu

Region Domažlice - Horšovský Týn

Ve 2. pololetí roku 2002 oslavili své narozeniny titu naši členové:

pi Krakovský Antonie 23. 7. 1923 z Terešova, byt. Horšovský Týn. Pi Martanová Jiřina, 4. 7. 1926 z Moldavy, byt. Letov u Stoda. Pi Šimková Evženka, 29. 7. 1917 z Hlinska, byt. Srby. Pi Ledvinová Zdenka, 27. 7. 1943 z Ivanic, byt. Horšovský Týn. Pi Ledvina Václav, 3. 7. 1945 z Ivanic, byt. Srby. Pi Kábrtová Věra, 15. 8. 1922 z Dolnky, byt. Polčice. Pi Žatek Jaroslav, 20. 8. 1936 ze Sklíně, byt. Meclov. Pi Křhvková Marie, 26. 8. 1922 z Račina, byt. Polčice. Pi Klopka Vladimír, Ing., 9. 8. 1923 z Mírohoště, byt. Klášter. Pi Riglová Anna, 18. 8. 1921 z Moštěnice, byt. Nýřany. Pi Holouček Rostislav, 22. 8. 1931 z Nové Ivanice, byt. Horní Týn. Pi Poljičková Marie, 4. 8. 1927 z České Kolonie, byt. Polčice. Pi Povolný Jiří, 20. 9. 1937 z Olšanky, byt. Pívoň. Pi Šubrtová Libuše, 14. 9. 1914 z Ivanic, byt. Polčice. Pi Biňhová Marie, 8. 9. 1937 z Kopče, byt. Trutnov. Pi Drbohalová Antonie, 15. 9. 1921 z Pačce, byt. Horš. Týn. Pi Bemelová Evženka, 10. 9. 1936 z Račina, byt. Pohobčovice. Pi Mužíková Naděžda, 21. 9. 1949, z Hlinska, byt. Pohobčovice. Pi Nechvíllová Marie, 24.

10. 1924 z Moldavy, byt. Hostouň. Pi Kurovcová Marie, 10. 1927 z Dolnky, byt. Srby. P Kroupa Václav, 10. 1926 z Ivanic, byt. Meclov. P Krejbiš Boris, 10. 1930 z Ivanic, byt. Meclov. P Řeháková Anna, 6. 11. 1932 z Kupčičova, byt. Línú u Plzně. Pi Šnebergerová Marie, 1. 11. 1946 z Buzdřez, byt. Šnebergerova u Přestě. Pi Řeháková Nina, 20. 11. 1924 z Kopče, byt. Horš. Týn. P Drbohal Vlastimil, 15. 11. 1943 z Pačce, byt. Horš. Týn. P Krupa Vladimír, 14. 11. 1924 z Ivanic, byt. Plzeň. Pi Hajznerová Emma, 6. 11. 1921 z Lipín, byt. Ostroemě. P Vich Josef, Ing., 25. 11. 1922 z Zitomír, byt. Horš. Týn. Pi Vokáčková Anna, 20. 11. 1926 z Ivanic, byt. Horšovský Týn. Pi Škardová Antonie, 20. 11. 1936 z Andrejčovic, byt. Blížejov. P Ledvina Vladimír, 2. 12. 1938 z Ivanic, byt. Minska, byt. Horš. Týn. Skřivánek Vladimír, 16. 12. 1926, z Olšanky, byt. Třemesná pod Přimdou. Za region všem jubilantům blahopřeje Vladimír Ledvina V prvním čtvrtletí roku 2003 oslavili své narozeniny v regionu Domažlice - Horšovský Týn titu naši členové:

P. Vlk Josef, I., 1. 1941 z Dolnky, byt. Srby. Pi Pečová Svatá, I., 1. 1936 z Michajlovy, byt. Plzeň. Pi Měrová Šárka, 5. 1. 1951, byt. Čermovice. Pi Měrová Emilie, 5. 1. 1924 z Lipín, byt. M. Malahov. P Kocek Václav, 5. 1. 1924 z Pačce, byt. Buková. Pi Lokenvová Marie, 29. 1. 1930 z Dolnky, byt. Polčice. Pi Pinkasová Marie, 2. 2. 1937 z Kopče, byt. Horš. Týn. Pi Šebestová Evženka, 6. 2. 1937 z Osíc, byt. Pohobčovice. P Kábrt Vladimír, Ing., 8. 2. 1948 z Ivanic, byt. Újezd u Klatov. P Kovalek Bohuslav, Ing., 2. 7. 1942 z Kopče, byt. Horš. Týn. Pi Radová Miluše, 11. 2. 1942 z Dolnky, byt. Horš. Týn. P Makarov Nikolaj, 2. 3. 1943 z Olšanky, byt. Chudení u Nýřska. P Lochman Karel, 3. 3. 1930 z Dolnky, byt. Plzeň. Pi Krobavá Marie, 8. 3. 1940 z Moskovičiny, byt. Blatnice. Pi Poláček Vladimír, 15. 3. 1920 z Malinovy, byt. Plzeň. P Dufek Vladimír, 15. 3. 1921 z Dolnky, byt. Srby. Pi Ledvinová Olga, 15. 3. 1916 z Dolnky, byt. Olšanky, byt. Polčice. Pi Naděžda, 24. 3. 1926 z Pačce, byt. Polčice. Pi Kubčeková Anna, 20. 3. 1917 z Ivanic, byt. Přestě. Pi Malá Marie, 29. 3. 1936 z Ivanic, byt. Horš. Týn. Pi Malá Anna, 25. 2. 1925 z Ivanic, byt. Srby. P Doc. Fiala Jaroslav, ČSc., 24. 2. 1929 z Kupčičova, byt. Plzeň. Všem jubilantům zdraví a těšití přeje za region Vladimír Ledvina

Region Chomutov

Dne 21. 5. oslavili své životní jubileum 80 let členka našeho regionu pi Strelčková Emilie, nar. v Kyjově na Ukrajině, bytem v Chomutově.

Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region Jiřina Kačerová

Region Cheb

Naši jubilanti ve 2. čtvrtletí 2003: 25. 4. - 75 let Mirka Jeřínková-Burešová ze Sofievky, byt. Františkovy Lázně. 27. 5. - 80 let Anna Hohlíčková - Lněničková ze Sofievky, byt. Kaečcov, 20. 5. - 40 let Stanislava Kubečková-Pančicová, byt. Františkovy Lázně. 27. 5. - 84 let Marie Perníčkova-Smolová z Volkova, byt. Cernošín.

Hodně štěstí a pěvně zdraví přeje krajané chebského regionu. Libuše Pančicová a Ludmila Máčová 19. 4. oslavili naši členové Rostislav Pančic z Volkova a jeho žena Libuše 50 let společného života. K blahopřání 7 dětí, 20 vnuků a 6 pravnuků se přáním ještě mnoha společných let, prožitých ve zdraví a pohodě připojují krajané chebského regionu.

Ludmila Máčová

Všem jubilantům přeje do dalších let štěstí a zdraví též redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Olomouc část Šternberk
V letošním roce již zemřeli:
Polivková Marie roz. Krejčová z Uhlřbora, nar. 1911

zemřela ve věku 92 roků dne 2. 1. v Babicích. Krejčí Jiřidlná, nar. 31. 1. 1934 v Santa Fe, bytem v Uhlřbora a žde v Babicích zemřela ve věku 69 roků. Pěnčíka Teofil - Bohouš, nar. 1915 v Šepetovce byt. v Lohtě u Šternberka. Zemřel v 85 letech. Uppinnou soustrast rodinám tlumoí Ráza Viktor
Region Domažlice, Horš. Týn
V měsici březnu naše řady opustil pan Vokráčka Jaroslav, nar. 12. 3. 1910 v Terebnu, naposledy bydlitel ve Staňkovic. Cestji přeje památce!

Ledvina Vladimír
Dne 6. dubna zemřelo po dlouh. 82k letech nemoci ve věku dobytých 78 let pi Anna Křišková Nedemolová, nar. Křhnyňky-Luck-Postkov, byt. Nýřany. Za truchlivou rodinu podarv manžel Jiří Křisál. Cestji přeje památce!

Region Rakovník
V pátek dne 7. března zemřela ve věku 75 let pi Marie Korbavá-Komáňková. Zpráva podala rodina. Uppinnou účast projevují krajané a vedení regionu Rakovník

Region Žatec

13. března zemřel náhle člen vřboru Josef Kopp ze Sířemi - roduč z Jezřzka, 74letý. V listopadu zemřel Antonín Stádnický z Vroutku, pocházel z Vrby, 71letý.

V minulém roce zemřeli naši členové Antonie Svobodová z Podbořan, rodem z Luňkavy ze svých 77 letech. Vladimír Hrdlička z Chršřín, 82 letý. Všem těmto zesnulým lehké odučinuati a pozlstatým uppinnou soustrast projevuje Kamila Ondřová Všem pozlstatým vřjadřuje svou účasť i redakce Zpravodaje

DARY došlé na konto SDRUŽENÍ - Březen 2003

Lydie Procházková, Pohobčovice - 100 Kč, Vlastislava Krasová, Most - 300 Kč, Manželé Giancovi, Nový Malín - 150 Kč, Eliška Vaškova, Libina - 100 Kč, Rostislav Kaufman, Náchod - 100 Kč, Helena Kaliková, Most - 300 Kč, Rostislav Žárnybnický, Liberec - 300 Kč, Václav Fíry, Vykřivčovice - 300 Kč, Václav Fíry, Mastov - 500 Kč. Region Praha: D. S. Praha - 200 Kč, Vladimír Šik, Praha - 100 Kč, Olga Bílá, Praha - 50 Kč a Vladimír Kunáček, Tebuševice - 500 Kč. Region Žatec: Helena a Miroslav Toměčkovi, Žatec - 100 Kč, Ludmila Sochorová, Žatec - 200 Kč a Vladislav Lumil, Louny - 200 Kč.

Všem dárčím ze srdce děkujeme - redakce Zpravodaje

DARY na povodně - březen 2003

Region Brno: Milada Kroupová - 200 Kč

DARY pro severomoravský region
Baročova Vlasta - 50 Kč, Zajíčková Drahomira - 100 Kč, Jeřábek Vladimír - 50 Kč, Dušek Vladimír - 150 Kč, Ing. Vacek Vladimír - 200 Kč a Kubínová Emilie - 200 Kč.

Region dárčím děkuje!

DARY pro region Brno
Dobromila Potoková - 50 Kč, Eleonora Losonková - 100 Kč, Vladimír Fros - 100 Kč, Antonín Bohatý (SRN) 1000 Kč, Vladimír Odráslí - 200 Kč, Věra Bělíková - 200 Kč, Naděžda Hrušková - 100 Kč, Pí Furchová - 100 Kč, A. Skalická - 100 Kč, Anna Chudobná - 100 Kč, Larisa Neuvěř - 100 Kč, Václav Štěpek - 50 Kč, Alžběta Bezděvková - 100 Kč, Josef Kučera - 100 Kč, Ing. Jiří Vacek - 500 Kč, Jan Niče - 500 Kč a Jaromír Ničová - 1000 Kč.
Region dárčím děkuje!

Doležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazují zdna na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Praha: číslo konta: 00000-1937591369/0800. Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu teprove po obdržení účtenního dokladu! Krajané! Neposlávejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktoři! Díky za pochopení. Záležitosti týkající evidence členů změny adres, pňhášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Krammá, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8,

Třídě Zpravodaje vřdvá Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šředitelka: Věra Latzelová. Pripřevky nejsou honorovány, neřžadány rukopisy se nevracejí. Pripřevky zasleďte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Šlápáská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podáváním novinových zástřek povoleno Česká pošta, s. p. o. poštérpním závodem Praha č. i. nov. 5400/95 ze dne 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 27. 04. 2003